

דברי הכפר

לחיות זה לאהוב
עד כמה שנפשך מגעת
לחיות זה לעבוד
להשיג מטרות נשגבות

לחיות זה לחפש
את הערך היקר ביותר של החיים
לחיות זה לחתור אל האמת
בכל מעשה ידיך

לחיות זה לשכוח
אי צדק ובגידה באמת
לחיות זה כמו הים
בו משתקף גן העדן של האלוהים.

תורגם מנורבגית לאנגלית ואז לעברית...
מאת: ואסבוט אנדרס 1868 - 1944

גיליון מס 1904 * כ'ז תמוז תשס"ד * 16 ביולי 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

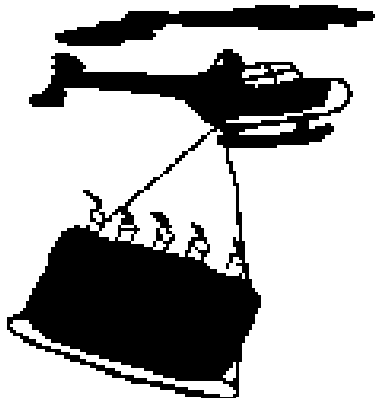

ימי הולדת

עדנה קולינס מיקי נוי דניאל איסטון (נכד)	21/7	אירית בן חיים (בת 80) ג'וליה ניצן (בת 80) מריון גרשמן לביא בן-צבי (נכד) ניצן ליפשיץ (נכדה עדר)	18/7
אחינועם סינה (נכדה)	22/7		
נעה מעין מיה בן-חנוך	23/7	דורון כהן נועז בן-חיים (נכד) מעין זאבי (נינה נטע א.)	19/7
ישי אנגלסברג אברי מרציאנו (נכד גרשמן / דיוויס)	24/7	אולי אדלשטיין (בן 85) סתר בן-חיים (נכדה) לירז זיו (נינה נטע א.)	20/7

ימי נישואין

עליזה (חצור) וקווין דויל ענבל (פרלסון) ואבי מילר	18/7
ג'נט ולוי גניסלב	19/7
גלית (אלמן) ומיכה זיו	23/7
שיפי ואביב מתיתיהו	24/7

אינטגרציה חברתית בריאה

מי שמעוניין לראות כיצד נוצרת אנטגרציה מוזמן, וחבל שזאת הדרך, לבתי החולים. שם בתוך המחלקות והחולים הכואבים מתנהלת לה מערכת יחסים מופלאה ונקייה מכל סטיגמות חברתיות. שם האדם הוא אדם נטו. הכאב משותף לכולם וכך מתחיל דו שיח או רב שיח בין החולים, שבאים מרקעים שונים ואפשר למצוא ערך רב של שפות, דתות ודעות שונות.

יש שם ערבים מוסלמים, נוצרים ישראלים, ילידי הארץ כמוני, קיבוצניקים כמוני, עולים מרוסיה, מרוקו, פרס ותימן, והמשותף לכולם הוא לחזור הביתה בריאים, שלמים ובמהרה. הנושא הנדוש של יחסי יהודים-ערבים לא עולה בשיחות, פשוט כל אחד חי את הקושי הפרטי שלו במחלקה.

בלוינסטיין היו הרבה אחים ואחיות ערבים מטייבה ולא מעט חולים ערבים מהכפרים - מה שנקרא ערביי ישראל, שבהסתכלות שלי מהצד אני יכול להעיד שתיפקוד הצוות של האחיות והאחים הערבים, לא נופל במקומו מזה של הצוות הישראלי, ומבחינת הרגש אפילו עולה עליהם.

פגשתי במחלקה את ישראל היפה, כאשר ליד חולים יהודים שכבו חולים ערביים בעלי משפחות מופלאות ונחמדות ביותר, דוברי עברית רהוטה וטובה. אנשים נטולי דעות פוליטיות בשיחות שקיימתי איתם, כך שלפחות לא עלו הנושאים האלה, ורק ענייני בריאות ומשפחה עלו בשיחות.

מדברים הרבה בארץ על ערביי ישראל כגייס חמישי ולא נאמנים, ואני פגשתי אנשים נחמדים ומכניסי אורחים, שתקעו שורשים עמוקים בארץ הזאת, עד שלפעמים חשבתי לעצמי, כאשר מדברים על טרנספר לערבים, מה חטאו המשפחות האלה. נכון שאין בינינו אהבה יומיומית גדולה, אך אין זה אומר שאנחנו יותר טובים מהם. זה הכל מתחיל בכך ששני עמים מאמינים באמונה שלמה שהארץ המובטחת היא שלהם, תוך שיכנוע דו צדדי בשייכותו לארץ.

אבל כל זאת לא בא לביטוי בזמן האישפוז, כאן כולם אחים לכאב, שותפים לדאגות וזוכים לקירוב לבבות. לפחות באופן זמני, אחים לצרה והלוואי שלא נזדקק ונצטרך קירוב לבבות דרך אישפוז בבתי חולים, ונגיע להבנה ולקבלת אחד את השני על שולחן הדיונים.

שבת שלום
שבי

ממשפחת איילון מוסרים לנו פירור שמח.
שילו איילון מגיע בסוף השבוע לארץ לחופשה קצרה.
נותרה לו עוד שנה אחת לסיום התואר השני (הנדסת חשמל ואלקטרוניקה).
מכולנו – ביקור נעים ורוב נחת למשפחה.

כתת "כרמל" אומרים תודה

- ועכשיו כשהכל מאחורנו אנו רוצים להגיד תודות.
- משעמם!!
- אבל תודות חייבים להגיד??
- חייבים!!
- לאיציק ונעה מהנוער העובד והלומד על כתובת האש להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- לשושנה שרק על כתיבת הטקסט והתמיכה בשרה להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- למעין וניסן על העזרה בהכנת התפאורה להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- למשה ויובל על בניית הקונסטרקציה לתפאורה להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- לרוני וגנר שלימדה אותנו לשיר להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- לאודי וגנר על הליווי בגיטרה להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- לעובדי הבמה והסאונד – עמית כץ, נמרוד ד', ינון א' ושני ש', להגיד תודה
- חייבים?
- חייבים!
- לעירית ג' שנתנה את נשמתה ועוד קצת בהפקת המופע להגיד תודה חייבים?
- חייבים!
- לשרה'לה שכתבה וביימה את המופע וכל מה שאמרה בניגוד אלינו היה נכון, להגיד
- תודה חייבים?
- חייבים!
- לאילן שהדריך וליווה אותנו במשימות השונות במהלך כל השנה - להגיד
- תודה חייבים?
- חייבים!
- אז מה הבעיה!?!?
- אנחנו אומרים תודות!!

ועוד תודות גדולות אנו רוצים לומר:
 לאלן איסטון על אירגון העליה לתורה ולמורים שלימדו את הפרשה: ג'וני פרנק, תרצה בן-דוד, אלן איסטון וה"צעיר" שבחבורה: רפי פרנק, תודה.
 לג'קי עמר שתפס פיקוד רציני בסידור וארגון המועדון לעליה לתורה, ולעוזריו פול ג' ורפי פ' – תודה.
 ולכל אלה שתורמו והשקיעו ממרצם בעזרה במשימות השונות במהלך השנה -

לאמנים שהנחו את עבודות השי המדהימות ביפין להורים: ג'ין תלם, נורית כפיר, אריק לינטון וניסן פלמה – תודה!
 לאנדי ב', שני ש' ודקל ב' שנתנו כתף ויותר, בשיפוץ בית הקברות הישן – תודה!
 ליפעת ויסבקר על ההדרכה בעזרה ראשונה – תודה!
 לאודי אגם על לימוד הגנה עצמית – תודה!
 לאיציק בן-דור על הליווי המדהים בהצפת החולה ועל כך שבא רק לצפות בחזרה הגנרלית ומצא עצמו עובד בפרך ביום שלמחרת – תודה!
 לאופים ולאופות של העוגות המתוקות – תודה!
 לציונה ווילי על פרסום ההזמנה לערב – תודה!
 לג'וני הרמץ על הצילום בערב המופע – תודה!

ולכל האנשים הטובים באמצע הדרך שבאו לעזרתנו בשעת הצורך.

ולסיום לכל הורי כיתה ו' על עזרתם הגדולה, מי באירגון העליה לתורה ומי בעזרה בבית הקפה בברכה,
 ש ת ז כ ו ל ע ז ר ה כ ז ו ב ש נ ה ה ב א ה.

אז מה הבעיה?!? א נ ח נ ו א ו מ ר י מ ת ו ד ו ת!!
מכל הלב,
כיתה "כרמל" והוריהם.

ומאיתנו – בית כפר-הנשיא - המון מזל טוב לילדי כיתה כרמל.
 אם מיישהו חושב שטעיתי שאמרתי ילדים – לא. אני מתכוונת לכך. היה כייף להכיר אתכם מקרוב ילדים. ולעולם אל תאבדו את הילד הנפלא שבתוך כל אחד ואחת מכם. אתם מקסימים. שיחקתם ורקדתם את עצמכם נפלא על הבימה ושימחתם את לב כולנו - הקהל שבא לראות ולשמוח בשמחתכם. תשבוחות בפי כל. ושוב, היה נפלא לחוות עימכם ולהנות משפעת הנעורים, השמחה והכישרון שלכם.
 המשך דרך צליחה לכם. ולהורים רוב נחת.
 אולי שוב ניפגש בסיום י"ב. עד אז והלאה, המשיכו בריקוד הקשר ושהחבל המקשר יישאר שם תמיד ביניכם - הורים וילדים, לפי קצב הגדילה ומשב הרוח.

באהבה מכולנו. (שושנה ש.)

תגובה לאורי - שיוך דירות

אורי אדלשטיין מוכיח לנו מפעם לפעם, שהוא יודע לקרוא הסכמים, מבין אותם ומגייס את נסיונו מתפקידיו בעבר כמרכז משק וכמנהל כספים של המפעל. כושר הירידה שלו לאותיות הקטנות מקנות לו יתרון על פני חברים אחרים, ולנו כדאי לנצל זאת לטובתנו, כי ידוע שאורי עושה קודם לביתו ולאחר מכן זורק עצם לחברה. קראתי את הכתבה של אורי מספר פעמים ולאחר מכן קראתי את חוברת העקרונות, ונדהמתי לגלות עד כמה אורי צודק בהסתייגות שלו מכמה נושאים בחוברת. הבולט מכולם הוא נושא וויתור על דמי עזיבה תמורת שיוך הדירה.

הרי ידוע שזה עניין לא רלוונטי לגבי חברים ותיקים שכנראה יעזבו את הקיבוץ רק לכיוון הזיתים, שלא נדע, והצעירים יותר שירצו לעזוב, למה להגביל אותם ולא לתת את מה שמגיע להם.

כמעט לכל אחד מאיתנו יש משפחה מחוץ לקיבוץ, ואם אני לוקח את עצמי כדוגמה, אני נמצא במסגרת הקיבוצית משנת 1969 וכמוני יש עוד רבים.

האחים שלי, שיהיו בריאים, כבר מזמן שילמו את הדירה שהם גרים בה, אז למה אני צריך עדיין להתחשבן עם הקיבוץ על הדירה.

לדעתי צריך לקחת את מס' שנות הותק של חבר המבקש לרשום את הדירה על שמו, לחשב את ערך הדירה לפני התוספות והשינויים שנעשו בה, ולהחליט אם הוא צריך להוסיף כסף ע"מ לרשום את הדירה על שמו, ואז אולי הוא צריך לקבל הפרשים כספיים מהאגודה בגין שנות הותק שלו.

כך עשו עמיגור ועמידר בשכונות, בעיירות הפיתוח כאשר נתנו אפשרות לדיירים לרכוש את הדירה במחיר מוזל, ע"פ קריטריון של מס' שנות ותק בדירה.

אורי צודק בכך שאין זה מן הנכון להגביל חברים בהגשת חלופות לזמן כל-כך קצר ויתכן שצריך יהיה לקיים שיחת חברים נפרדת, בין כל מתנגדי החוברת או חלק ממנה המבקשים להציע הצעות חלופיות.

לסיום, אני מברך את אורי על שהאיר את עינינו בסוגיה חשובה זו.

שבת-שלום,

שבי.

על תשלומים בתלתונים

על פי החוברת (שהיא המדריך הנוכחי שלנו לאורחות חיים בקיבוץ) התשלום לילד הוא 20 ₪ ליום חופש. בהנחה שילד משתתף כ- 24 ימים בחופש, העלות היא 480 ₪ לחודש. יש ילדים שנוסעים עם הוריהם ולא משתתפים בכל השבועות ואז המחיר נמוך יותר. כמו כן כתוב בחוברת שעל כל פעילות קנויה, או נסיעה לפעילות, ההורים ישלמו. השנה (כך הודענו בישיבת הורים) אנו לא נחייב את ההורים על הפעילויות של ה"אשכול", היות ויש סיכוי רב שנקבל תמיכה לקייטנה שלנו ממשרד החינוך דרך המועצה.

מה זו קייטנה?

הפעילות שלנו בתלתונים מתחילת יולי ועד סוף אוגוסט היא קייטנה לכל דבר. אנו שולחים טפסים (בעזרת המחלקה לחינוך בלתי פורמלי במועצה האזורית) וממלאים אחר כל ההוראות הנדרשות ע"י משרד החינוך. ההוראות כוללות אישור של חשמלאי על תקינות המקום, בדיקה של ממונה בטיחות ותיקון הדרוש תיקון, בדיקה של מפקחת מטעם משרד הבריאות, ומילוי הוראות הביטחון לפי תקנות חוזר המנהל של משרד החינוך. כל נסיעה מחוץ לקיבוץ מחויבת אישור של החברה לתיאום טיולים, וכן חלות עלינו ההוראות לגבי רחצה בים ובבריכה.

בסופו של דבר אנו מקבלים אישור ממשרד החינוך לקיים קייטנה ורישוי עסקים מהמועצה האזורית לחודשי יולי ואוגוסט.

כל שנה אנו מוסיפים, מתקנים ומשפצים בבתי הילדים שלנו, על מנת שיעברו את הביקורות השונות. בדיעבד, למרות כאב הראש, אנו יוצאים נשכרים היות והשדרוג של הבתים עובד לטובת כולנו. כל בדיקה, צביעה, תיקון וכו' כמובן עולים כסף שלא צומח על העצים באזור התלתונים.

לפי החוברת, ההורים משלמים בשוטף 100 ₪ לחודש. זאת כדי לממן את צרכי הילדים וההורים כל השנה, כלומר אחה"צ בימי הלימודים, בחופשים הקצרים והארוכים (סוכות, חנוכה, פסח ועוד), בימים של שביתות ומיני מרעין בישין נוספים, וכדי שיפתח ביוב סתום בעת הצורך או יתוקן מזגן ששבק, ע"מ שיהיו חומרי יצירה ומשחקים, וכן כיבוד לארוחת ארבע. זהו מחיר מסובסד היות וקיים סכום המועבר מהמיסוי הפרוגרסיבי, המממן מדריך בחצי משרה לכל תלתון.

עד עתה, לפי החוברת, התשלום השוטף של 100 ₪ הוא חובה לכל ההורים. אמת, יש ילדים המגיעים בכל זמן שהתלתונים פתוחים. לעומתם יש ילדים אחרים שמגיעים פחות, מסיבות שונות (נמצאים בחוג, לא בא להם באותו היום וכו' וכו'). אגרת התלתון החודשית שהיא תשלום חובה, מבוססת על התפיסה שהחינוך הבלתי פורמלי הוא מסגרת תהליכית המתרחשת במשך השנה ומטרתה ליצור גיבוש חברתי, הכרת נהלים וגבולות, השתתפות פעילה ביצירת התכנים, סבלנות וסובלנות ועוד. בזכות פעילות חינוכית המתקיימת כל השנה, אנו מגיעים לחופשים עם האפשרות לפעילות של כיף והנאה, מבלי להתעסק ביצירה מחדש של גבולות ומסגרות.

אם מספר ילדים לא ישתתפו ולא ישלמו במהלך השנה, ייתכן ולא נוכל להחזיק את התלתונים בשוטף, וגם פעילות החופש תקבל פנים אחרות.

הסוגיות בנושא התשלום לתלתונים, העלות הגבוהה להורים וחובת האגרה לתלתונים, יגיעו לדיון בועדת החינוך במשך הקיץ.
אנסה לתת השוואה בין מחירים שההורים משלמים עבור ילדים כל השנה, לעומת החופש הגדול:

תשלום חודשי לילד במהלך השנה

330 ₪ שכר לימוד מבוא גליל

100 ₪ אגרת תלתון

מזון לחודש – שונה מילד לילד לפי ארוחות שאכל בפועל בחדר האוכל או בתלתון או שההורים הכינו בבית.

חוג או חוגים לחודש (חוג יכול לעלות בין 100 עד 300 ₪ לחודש)

בחופשים של סוכות, חנוכה, פסח וכו' משלמים ההורים 20 ₪ נוספים לילד ליום חופש. סה"כ תשלום חודשי שנע בין 430 ₪ עד 730 ₪ לחודש עבור ילד, ללא מזון.

תשלום חודשי לילד במהלך החופש הגדול:

100 ₪ אגרת תלתון

כ- 480 ₪ לחודש חופש בתלתון (24 ימים X 20 ₪)

מזון לחודש (יש הורים שארוחות הבוקר בתלתונים והארוחות בחדר האוכל יקרות מדי עבורם וילדיהם אוכלים את הארוחות בבית).

בתלתון הבוגר בלבד יש תשלום נוסף עבור מחנה צופי 200 ₪. התשלום כולל גם את כל הארוחות לשלושה ימים, וההשתתפות היא כמובן לא חובה.

המחנך גם הוא מאד יקר מבחינת שעות העבודה המושקעות וקניות שונות. למזלנו

המדריכים מהנעורים תורמים מזמנם ללא תשלום ורק בזכותם ניתן להמשיך את המסורת המפוארת ללא תשלום נוסף.

בקיצור:

תשלומים הכרחיים לילד בחודש בזמן הלימודים ללא מזון - 330 ₪ מבוא גליל
וללא חוגים
תלתון 100 ₪ אגרת

סה"כ 430 ₪

תשלומים הכרחיים לילד בחודש בחופש הגדול ללא מזון 100 ₪ אגרת תלתון
480

חודש חופש

סה"כ 580 ₪

ההפרש הוא 150 ₪ לילד לחודש, סכום שהוא משמעותי למשפחות, אך יש לשלמו ורצוי להתארגן מראש לגביו לקראת החופש הגדול.

משפחה שמצאה כי היא מתקשה לעמוד בגובה התשלום, מוזמנת לשוחח עמי כדי לבדוק פתרונות שונים, ומתן יעוץ להתארגנות בתשלום העלות.

חופש נעים לכולם, שנרגיש כמה משבי רוח קרירים בתוך עומס החום, ושהכל יעבור בקלות ובנחת ממול.

צילה בן-רשף

* "אשכול" - 4-5 פעילויות אטרקטיביות, מסובסדות מטעם המועצה האזורית, ומשותפות למספר קיבוצים. האשכול שלנו כולל את חולתה, כפר הנשיא, מנרה, יפתח, מעין ברוך ונקרא "אשכול חכמים".

קונצרט

MASTER CLASS

מרכז קלור

כיתת אומן לפסנתרנים

באולם דדו - כפר הנשיא

ביום ה' 22/7 בשעה 20.00

בניסה חופשית

מהמרפאה

1. לכל הרגישים/ אלרגים לעקיצות דבורים / צרעות, אנו מבקשות בכל לשון של בקשה ללכת עם מזרק ה EPIPEN בכל שעות היממה ולכל מקום **בעיקר לבריכת השחיה** ומקומות מועדים אחרים.

2. תזכורת לעובדי החוץ: בהגיעכם למרפאות חוץ עבורכם או לליווי בן משפחה, עליכם לבקש במשרד הקבלה בבית החולים או בקופת החולים אישור מחלה / ליווי.

3. החל מיום שישי 16.7, מרפאת אחות **בימי שישי** תהיה בשעות:
08:50-07:30

11:30-09:30

אנא שנו בדף שעות הפתיחה.

תודה על שיתוף הפעולה.

מחוייבות לחיים טובים.

מרבית בני האדם מפחדים מאוד ממחויבות אמיתית. איננו מוכנים להיות מחויבים לחלוטין לחיים ברגע זה, מכיוון שאנו עדיין ממתנים. האגו תמיד ממתין לעסקה טובה יותר. אך כאשר יש לנו יחס משוחרר לחיים, אנו מפסיקים לשחק את המשחק הזה, מכיוון שהבנו שזה מה שיש, זה הכל, ברגע זה. ואנו מכירים בכך שאם איננו מחויבים כעת, היחס שלנו לחיים יהיה שטחי מטבעו. הסיבה היחידה שבגללה כה מעטים מאתנו חיים חיים יוצאי-דופן היא שאיננו מחויבים באמת. ברגע שאנו מפסיקים להמתין לעסקה טובה יותר, ומוכנים להיות מחויבים באמת כבר עכשיו, חיינו הופכים ליוצאי-דופן. העתיד נעלם בהווה נצחי, מכיוון שכשאנו מחויבים עד כדי כך לרגע הספציפי הזה, שהוא כל רגע ורגע, אנו יודעים שזו העסקה הטובה ביותר שתוכל להיות אי פעם.

אנדרו כהן

גבי הרדן - פילוסופיה ומנהל עסקים. יועצת עיסקית.
ופסיכולוגיה של הצלחה.

כתבה את הספר: **"עצמאות פיננסית"**.
שמיד עם הוצאתו הפך ללהיט.

ארבע שעות סדנה בנושא כסף.

הנושאים:

1. הצד הפסיכולוגי של הכסף.
2. איך עושים החלטות פיננסיות ומה בעצם המשמעות.
3. איך לדבר עם הבנק כאשר יש לך מינוס. משמעותו של מינוס, ככל שאתה יותר....
4. חלוקת התפקידים הפיננסיים בין בני שני הזוג.
5. איך גורמים לילדים לנהל תקציב.
6. החלק החשבונאי 1+1. איך בונים טבלה של חלוקת תקציב, איך לחשב את התקציב שלנו. ועוד.....

הסדנאות של גבי מאוד מוצלחות ומבוקשות ע"י קיבוצים, חברות, וכדו'.

גבי מעבירה גם סדנאות ארוכות יותר, אם נהיה מעוניינים בהמשך.
חשוב שגבי תגיע גם אלינו עם הנושא החשוב הזה וגם האקטואלי, שהוא צו השעה, לגבנו כחברה, כחברים בודדים ובמשפחה.

הרשמה למעוניינים להשתתף בסדנה תהיה תלויה על לוח חדר-האוכל.
אנא הרשמו בהקדם כדי שנוכל לקבוע תאריך.

הנהלת הקהילה תשתתף בהוצאות. (עלות הקורס תלויה בכמות המשתתפים, בינתיים נראה כ- 50 ש"ח למשתתף.)

	נא להירשם:
קורין שפרונג	ו שושנה שרקי

